

Forfatter: Trant, Cornelia

Titel: BREV TIL: Rathke, Jens FRA: Trant, Cornelia (1795-06-06/1795-12-31?)

Citation: Trant, Cornelia: "BREV TIL: Rathke, Jens FRA: Trant, Cornelia (1795-06-06/1795-12-31?)", i *Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen*, Gyldendalske Boghandel, s. 178. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990951-000-shoot-L0019909510000097.pdf> (tilgået 02. august 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Etatsraadiude Trant til Rathke.
[1795].

— — — Den ulykkelige Ildebrand har udbredt megen Jammer i Byen. Det var bedrøvelige Dage, som har megen Nød i Følge med sig. Endnu ligger mange paa Fællede, som ingen Hunslye kan faae. Gud veed, hvor de skal hen i Vinter og hvad Desperation i disse urolige Tider kan bringe disse Ulykkelige til. Regjeringen gjør, hvad den kan, men Indvaanerne, synes mig, gjør ikke, hvad de kan. I de første Dage efter Ildebranden da hørte man i alle Selskaber: „Det er en Skam, om nogen Klub i Vinter skal existere. De Fattige bør have de Værelser, Comoedierne bør ophøre, og de Penge, som de koster, anvendes til de Trængendes Hunslye. Men inden en Maaned var alle disse gode Forsætter glemt, Ingen har Noget at miste, Regjeringen skal gjøre Alt, og hvad kan den gjøre uden de velhavende Borgeres Hjelp? Endeel har opbygget Huse igjen, men det forslaaer ikke. Ilden har vist rammet den meest bebygte og fattigste Deel af Byen. Vi har hos os for nærveerende Tid frisk Luft, maa De troe, og en Udsigt, som, naar den ikke havde en saa bedrøvelig Aarsag, er værdt at see. Jeg kan ikke see mig mæt derpaa. Hele Christianshavn lige til Dokken, og et Stykke af den aabne Søe med de seilende Skibe kan vi i vore Vinduer see, og paa den anden Side lige til den philosophiske Gang. Det værste er, at man seer over Ruiner hen, men hist og her vidner dog et nyt opbyggt Huns, at man er i Lav med at reise Byen op igjen. Slotspladsen seer smuk ud, den er heel bebygget af smaae Bindingsverks Huse. Det gjør en god Effect. Husene ere alle lige høie, alle nye, Stranden foran med Skibene og de mange Mennesker, som gaaer over Slotspladsen og de to Broer, det seer ret godt ud. Var kuns ikke de fatale Rudera af det afbrændte Slot, saa vilde det endnu see bedre ud. — —

Debes har nu faaet sig en ny Contubernal, som heder s. 179Berg, mueligt kjender De Ham, Han er en Nordmand og lader til et kjønt stille Menneske. I min Mands Stue boer nu en Magister Schmidt v. Phiseldek eller von Schmidt Phiseldek, om von skal staae først eller sidst, veed jeg ikke, men nok er det, at det skal staae der, ellers bliver Magisteren vred. Han er meget lærd og oversætter nu Kants Philosophie paa Latin. — — Deres efterladte Schwammerdam har jeg med megen Fornøielse læst i idag og glædet mig over, at han har skrevet saa, at enhver kunde forstaae ham. Og i Maanedsskriftet Iris, hvor jeg har ærgret mig over Hr. Zetlises Psalmer, som ere mere end forstaaelige, de ere platte i høieste Grad. Jeg kan ikke begribe, at en, der er bekjendt for saa god en Poet, og af hvem jeg har seet saa smukke Vers i andre Materier, kan i Psalmer skrive saa koldt og plat og slet Poesi. Det er ret godt, min Mand er gaaet ud, ellers kaldte han mig vist en Nar igjen, fordi jeg recenserte. Men Psalmer er Hjertets Sag, og deri bør Fruentimmer dømmme. Kantianere kan ikke dømmme derom, og Psalmer er heller ikke skrevne for dem. — —

Deres oprigtige Veninde
C. Trant.